Український католицький часопис

МІСІОНАР

Рік заснування 1897 № 9 (83) вересень 1999

Видавництво Отців Василіян «Місіонер» пропонує:

о. Катрій Ю., ЧСВВ. **Божі заповіді: дорога до нашого спасіння. - 2-ге видання, виправлене. - 172 с.**

Виконування Божих заповідей — це найпевніша і найпростіша дорога, якою можемо дійти до нашої найважливішої цілі — вічного життя. Божественний Спаситель неодноразово наголошував на важливості дотримування Божого закону.

Тисячі священиків різних Церков з проповідальниць нагадують про те, аби християни були добрими батьками, матерями, дітьми, аби любили Бога і ближнього свого понад усе, аби не зазіхали на чуже майно, не пожадали жінки ближнього свого та ін. Саме моральність нашого суспільства є запорукою його майбутнього. Автор книги, досвідчений священик ЧСВВ, доступно тлумачить Декалог для християн. Видання адресоване передусім катехитам, проповідникам та широким колам читачів.

Адорація Євхаристійного Ісуса (серія «Слово доброго пастиря»). — 88 с.

Книжки цієї серії віддавна популярні серед широких кіл наших вірних. У першу п'ятницю місяця у багатьох церквах відбуваються нічні чування, і з вищезгаданої книжечки дуже користають побожні християни. Але вона стане в нагоді багатьом вірним, які прагнуть поєднуватися у молитві з Євхаристійним Христом.

У 4-ому номері ***«Київської Церкви»*** *ви дізнаєтеся:*

— про релігійну ситуацію і перспективи християнського порозуміння в Україні;

— про св. Тому з Аквіну і його вчення у контексті української духовності;

— про християнські засади суспільної діяльності митрополита Андрея Шептицького;

— про українську церковну музику та багато іншого.

Цей альманах адресований християнській інтелігенції, науковцям та духовенству.

* * *

Нашу літературу можна придбати у Львові (в кіосках біля церков св. Онуфрія та св. Андрія у центрі, при храмі Різдва Пресвятої Богородиці на Сихові), а також при василіянських монастирях України.

СЛОВО РЕДАКТОРА

Вже з перших днів цього місяця ожили шкільні подвір'я. Благаємо щедрого Божого благословення для всіх школярів і вчителів. На звороті цього числа нашого часопису публікуємо молитву на початок навчального року.

У попередніх номерах ми розважали про молитву "Отче наш". Зараз пропонуємо вам роздуми над Євангелією, зокрема тему про спокуси. Під час літнього періоду відбулось чимало прощ на теренах України та за кордоном. Пропонуємо вам репортажі про зустріч з Папою Римським, паломництво наших вірних до міста Помпеї в Італії, до с. Биличі на Львівщині. Заохочуємо наших вірних взяти участь у прощі вервиці, яка відбудеться у с. Бороняво на Закарпатті 9-10 жовтня. З сторінок часопису дізнаєтесь також про святі місії на Сокальщині та Івано-Франківщині, а також про відпуст у львівському храмі св. Володимира і Ольги. У львівському храмі св. Андрія створено сестринство св. Терені. Прочитавши про це, напевно, не один отець-парох організує подібне до цього процесійне братство.

Подаємо в номері ряд матеріалів з монашого життя. Зокрема, про висвячення п'ятьох отців Василіян, професію вічних обітів молодих братів Василіянського Чину, складання перших монаших обітів 30-ох братів у Крехові. Подаємо також інформацію про облечини сестер Служебниць в Югославії. Продовжуємо публікувати корисний матеріал про шкідливість вчення свідків Єгови. Під рубрикою "Видатні постаті ЧСВВ" читайте про отця Севастіяна Войтовича.

Молодь з задоволенням прочитає репортаж про духовний фестиваль у Крехові.

Запрошуємо юнаків та дівчат взяти участь у Всеукраїнському з'їзді молоді у Києві (12-19 вересня).

Дітям даруємо черговий матеріал про пізнання Бога.

Молімся за успішне проведення Синоду наших владик, який відбувається у Крехові.

о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

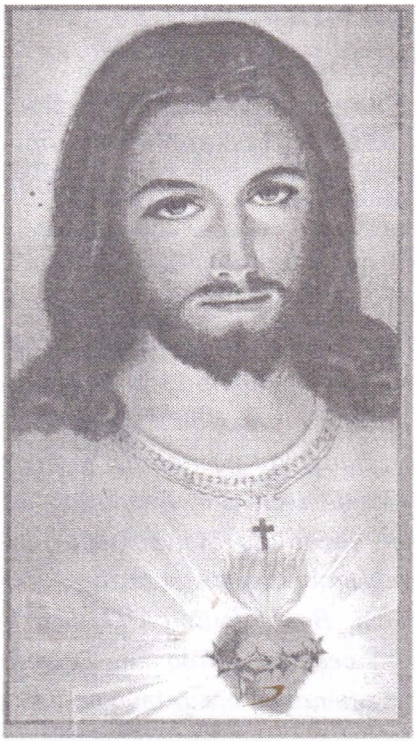

Ось Серце, що так дуже полюбило людей...

МОЛИТВА ЩОДЕННОГО ПОЖЕРТВУВАННЯ ДЛЯ ЧЛЕНІВ АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ

О, Божественне Серце Ісуса! У злуці з тим наміром, з яким Ти на землі віддавав славу Богові і тепер щоденно віддаєш у Пресвятій Тайні Євхаристії, жертвую Тобі через Непорочне Серце Пречистої Діви Марії всі свої молитви, справи, слова, думки й витривалість у терпіннях нинішнього дня у винагороду за всі зневаги, образи і кривди, завдані Тобі.

Жертвую їх особливо за Святішого Отця Папу Римського, за святу Церкву, за навернення грішників та у всіх намірах Апостольства Молитви, призначених на цей місяць і на сьогоднішній день.

Пресвяте Серце Ісуса і Марії, спомагайте св. Церкву та Україну!

Святий Йосифе, Покровителю і Заступнику приятелів Ісусового Серця, моли Бога за нас!

Святий Архангеле Михаїле, св. Миколаю, св. Володимире, св. Йосафате, Заступники України, моліть Бога за нас!

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ВЕРЕСЕНЬ:

(Поблагословлене Святійшим Отцем)

Загальний: ЩОБ ПРАЦІВНИКИ ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ЧИМРАЗ БІЛЬШЕ УСВІДОМЛЮВАЛИ ВАЖЛИВІСТЬ ВЛАСНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПРАВДУ ТА СПРАВЕДЛИВІСТЬ І ШАНУВАЛИ ГІДНІСТЬ КОЖНОЇ ЛЮДИНИ, ЯКУ БОГ ОТЕЦЬ СТВОРИВ НА СВІЙ ОБРАЗ І ПОДОБУ.

Подібно як лікарі зобов'язуються, що охоронятимуть життя і здоров'я людини, так і працівники засобів масової інформації повинні відстоювати правду і справедливість. Нерідко буває, що владоможці, заможні люди і сектанти викривляють істину і подають її так, як їм вигідно з допомогою працівників мас-медіа. Деколи брехня бере верх над правдою.

Обманювати глядачів, читачів і слухачів — це також гріх, бо кожна людина отримала гідність від Бога, будучи сотворена на Його образ і подобу. *Кожна людина має право пізнавати Бога, який є істиною.* Хто не дозволяє людям пізнавати істину, той зневажає їх, і Господа. Молімося за те, щоб журналісти усвідомлювали важливість власної відповідальності за слово і служили лише правді і справедливості, відкидаючи різного роду маніпуляції суспільною свідомістю.

Місійний: ЩОБ МІЛЬЙОНИ БІЖЕНЦІВ, ОСОБЛИВО В АФРИЦІ, ОТРИМУВАЛИ ЗАСОБИ, ЯК ДЛЯ ДУХОВНОГО, ТАК І ДЛЯ ТІЛЕСНОГО ЖИТТЯ ТА, ЩОБ КРІМ ХЛІБА, МАЛИ ЩЕ ЕФЕКТИВНУ ПРОГРАМУ ДЛЯ ПІДВИЩЕННЯ ЖИТТЄВОГО РІВНЯ.

Сподівання людства, що до кінця 20 століття зникнуть усі кордони, тобто ніхто ніде не буде чужинцем, не справдилися.

У багатьох країнах світу, зокрема у Африці, число біженців щороку зростає. Причини їхньої втечі є не лише війни, але й посуха, повені тощо. У таких обставинах люди голодують, падають на дусі, серед них поширюється неморальність, а заможні люди їх безбожно використовують. Молімося за те, щоб заможніші у тих країнах ділилися не лише матеріальними добрами, але створювали для біженців ефективні програми для підвищення життєвого рівня.

Місцевий: ЩОБ ДІТИ ТА МОЛОДЬ УКРАЇНИ З ВЕЛИКОЮ ПОШАНОЮ СТАВИЛИСЬ ДО БАТЬКІВ, ВЧИТЕЛІВ ТА ВИХОВАТЕЛІВ, ЗОКРЕМА, ДУХОВНИХ.

Проблема браку довір'я і непошани авторитету з боку дітей та молоді щодо батьків, вчителів та духовних наставників — стара недуга численних поколінь. Полікувати її можливо із поширенням Божої любові, як основи авторитету і взаємної пошани між старшим і молодшим поколінням. Лише на справжній любові до ближнього можна перебороти брак довір'я і посприяти успішному переданню досвіду батьків і вихователів підростаючій молоді. Молімося за те, щоб діти та молодь України з більшою пошаною ставились до своїх батьків, вчителів та духовних наставників, не забуваючи, що вони їх люблять і що через них їх любить Бог.

Покровителі на вересень — святі Йоаким і Анна, 22 (9)

Св. Йоаким походив з роду царя Давида. Його ім'я означає "приготування для Господа". Його дружина Анна була донькою священика, походила з покоління Юди, була тіткою св. Єлисавети, матері св. Йоана Христителя.

Святі Йоаким і Анна були батьками Пресвятої Богородиці. Вони відзначались великою побожністю, милосердям до вбогих. Однак бездітність захмарювала життя цього подружжя. Щирими молитвами вони випросили в Бога велику ласки: народження доньки Марії, яка стала Матір'ю Ісуса Христа.

Господь сторицею нагородив їх за довголітній смуток і приниження. За посередництвом св. Анни, матері Пресвятої Богородиці діялись численні чуда.

Св. Йоаким і Анна завжди будуть прегарним прикладом подружнього життя й дбайливого виховання дітей.

НАМІР АПОСТОЛЬСТВА МОЛИТВИ НА ЖОВТЕНЬ:

Загальний: ЩОБ ПРОФЕСОРИ І СТУДЕНТИ КАТОЛИЦЬКИХ УНІВЕРСИТЕТІВ РОЗВИВАЛИ ПРОСВІЧЕНУ І ОЖИВЛЕНУ ХРИСТИЯНСЬКОЮ ВІРОЮ КУЛЬТУРУ.

Місійний: ЩОБ ХРИСТИЯНИ НАПЕРЕДОДНІ ВЕЛИКОГО ЮВІЛЕЮ УСВІДОМИЛИ СВОЄ ЗАВДАННЯ І ПОКЛИКАННЯ — ПОШИРЮВАТИ ВІРУ ТА СПІВПРАЦЮВАТИ З МІСІОНЕРАМИ.

Місцевий: ЩОБ МІЖ ХРИСТИЯНАМИ ВІДНОВИЛАСЯ ТРАДИЦІЯ ВІДМОВЛЯТИ ВЕРВИЦЮ ЗА ЗМІЦНЕННЯ В ЗЛАГОДІ ТА ЛЮБОВІ ХРИСТИЯНСЬКОЇ РОДИНИ.

Покровитель на жовтень — св. апостол і євангелист Лука, 18 (5)

З нагоди Синоду єпископів УГКЦ, який відбувається у Крехові у вересні, публікуємо частину вірша-присвяти цій події. Також закликаємо наших читачів молитися за успішну працю єрархів УГКЦ та за проведення постанов Синоду в життя.

* * *

Мов у райському куточку,
На зламі двох тисячоліть,
З поселень всіх і України
Вітаємо архиєреїв всіх.

Вся монастирськая спільнота
Вас в шані зустрічає
Враз з ними успішної праці
Люд Крехівський вам бажає.

Щоб Ви у злагоді земній
Вчення Боже розвивали,
Щоб вічні істини святі
Доступно людям подавали.

Щоб Бог щедроти Вам послав,
Щоб у трудах натхнення мали,
Щоб українське християнство
В єдину Церкву об'єднали!

Володимир ГРЕНЬ і члени
Апостольства молитви
при Крехівському монастирі

«І НЕ ВВЕДИ НАС У СПОКУСУ»

Цими словами закінчується Господня молитва у євангелиста Луки. Цей крик душі віруючої людини ніби зависає між небом і землею і несеться у просторі Вселенної, як волання про поміч.

Чому просимо, щоби Господь не ввів нас у спокусу, коли «спокуса» у біблійному значенні означає певне «випробування», «тест» (говорячи сучасною мовою). За допомогою спокус виявляється якість певної речі, певної особи чи цілого народу.

Святий Дух у Книзі Мудрості каже: «Вони потерпівши трохи, великих добродійств зазнають, бо Бог їх досвідчив і знайшов їх достойними себе. Він випробував їх як золото в горнилі і праведників. Для ізраїльського народу такою пробою була пустиня:

«Згадай увесь той шлях, що ним Господь водив тебе за цих 40 років в пустині, щоб упокорити Тебе, щоб випробувати Тебе, щоб довідатися, що в твоєму серці, чи додержуватимеш заповіді Того, чи ні».

Яким чином ми повинні розуміти це прохання?

Чому Спаситель наш Ісус Христос вчить просити в Отця не бути введеним в спокусу, коли Бог певним чином ставить на пробу кожну людину і досвідчує її? І справді, якщо є злом потрапити у спокусу, то хіба Господь Бог, який є найвище добро, може у неї ввести?

Св. ап. Яків у своєму листі відповідає на це друге запитання: «Ніхто спокушуваний нехай не каже «Бог мене спокушає», бо Бог не може бути спокушуваний злом і сам Він не спокушає нікого (Як 1,13)». Згідно з новозавітнім навчанням апостола Якова можна зауважити, особливо в латинській традиції, наголос на негативному боці спокуси, підкреслення, що її прямим «автором» є не Бог, а лукавий. Але і він нічого не чинить сам від себе, лише за Божим дозволом. Для християнського письменника Тертуліана прохання «І не введи нас у спокусу» означає: *«Не дозволь, щоб ми стали рабами того, що нас спокушає»*.

«Господь нераз дозволяє лукавому мати владу над людиною: щоб покарати, якщо вона грішила, або прославити, якщо встоялася в праведності» (св. Кипріян).

Особливо значущими є слова апостола Павла: *«Вас не постигла ще спокуса понад людську силу. Бог вірний: Він не допустить, щоб вас спокушувано над вашу спроможність, але разом зі спокусою дасть вам змогу її перенести»* (1 Кор 10,13).

Отже, спокуса з боку лукавого приходить лише за Божою згодою, але також одночасно з забороною перевищувати сили людини. Хоч Господь Бог не є спричинником зла і спокус, — це не означає, що диявол може діяти зовсім вільно.

Отже, лукавий ззовні спокушає людину. Але корені спокус містяться не ззовні, а всередині людини, як вчить апостол Яків: *«Кожний спокушається своєю власною пожадливістю, яка його притягує і зводить. А потім пожадливість завагітнівши, породжує гріх. Гріх же здійснений породжує смерть» (Як 1, 14-16).*

Саме на ці слова св. Письма посилається св. Августин, коли каже: «В святому хрещенні ви залишите гріх, але не пожадливість, проти неї навіть після відродження у хрещенні ви будете змушені боротись. Боротьба між тілом і душею відбувається у вас всередині. Не бійтеся ніякого зовнішнього ворога. Коли переможете самих себе, тоді переможете світ» (Serm 57, 9).

Грецькі Отці в своїх коментарях на цю тему більше загострюють увагу на «позитивному», доброму боці спокуси. Для них спокуса чи скоріше випробування є виховним засобом, який Господь застосовує, щоб привести нас до перемоги та нагороди.

Призначення спокуси — щоб людина пізнала саму себе. Господь не має потреби випробувати людину, щоб її пізнати, Він знає про неї все наперед. Але чинить це задля самої людини.

Пожадливість як коріння всіх спокус міститься в самій людині, але є також спокуси, які приходять від диявола і грішного світу.

Таким чином, Господь нас ніколи не спокушає, але допускає, щоб нас спокушувано, випробовувано. Одночасно своєю ласкою допомагає нам, аби ми витривали в доброму. Він, щоправда, може перешкодити, щоб зло не сталося, але деколи не перешкоджає і допускає, щоб ми піддалися спокусі. Зате своєю ласкою не перестає нам допомагати, так що ми знову підносимось, навертаємось назад до Нього. Пізнаємо, якими слабкими і немічними ми є. В такий спосіб Господь нас упокорює, а всю нашу надію звертає на себе, на свою всемогутність. Господь допускає навіть те, що людина може згрішити, але не для того, щоб людина постраждала, але щоб відчула відразу до гріха і навернулась.

Кажучи «І не введи нас у спокусу», ми просимо: «Господи, у своєму милосерді не допускай на нас спокус, понад наші сили! Особливо ж охороняй нас в той час, коли ми податливі і мало відпорні, коли ми немічні, пригноблені, налякані, захороняй і рятуй нас в таких хвилинах!».

(З книги о. Розаріо Сконьянільйо)

Переклав з італійської
о. Теодор ПИЛЯВСЬКИЙ, ЧСВВ

ВІРА — ЦЕ СКАРБ, ЗА ЯКИЙ ВАРТО ВМИРАТИ

Один офіцер російської армії прийшов до священика в Угорщині і вимагав у нього розмови наодинці. Це була ще відносно молода людина з грубими манерами і цілковито самовпевнена. Коли священик запросив його до невеликої вітальні і зачинив за ним двері, солдат показав на розп'яття, яке висіло на стіні і сказав дивним тоном: «Ви знаєте, що ця річ є неправдивою. Це оманливий предмет, яким священик має звичку ловити у свої сіті людей, щоб полегшувати собі здобуття багатства і тримати у незнанні людей. Тільки тому! Ми є самі. Визнайте тут негайно, що ви не вірите у те, що Ісус Христос є Божим Сином!»

Священик вголос засміявся: «Мій любий друже, але самозрозуміло, що я вірю в Божого Сина. Це є правда!» «Я не допущу того, щоб ви насміхалися наді мною!» — крикнув офіцер. «Не робіть цього більше!» Він витягнув револьвер і приставив його до грудей священика. «Коли ви зараз не визнаєте, що все це брехня, я буду стріляти!»

«Хоч би ти мене застрілив, я не можу відмовитись від своєї віри, тому що вона правдива: наш Господь Ісус Христос є правдивим Сином Божим», — відповів священик. Тоді офіцер кинув револьвер на підлогу і обняв священика. Сльози котилися по обличчі військового. «Це є дійсно правда! — вигукнув він. — Я також вірю у Бога, але я не був певний, чи люди би змогли вмерти за свою віру! Ви зміцнили мою віру».

Подібну історію розповів один католик з Румунії: «Коли росіяни окупували місто, до нашої церкви увірвалося двоє російських солдат з гвинтівками у руках. Вони кричали: «Ми не визнаємо вашої віри! Ті, які її зараз не відречуться, будуть розстріляні на місці. Ті з вас, які негайно зрікаються віри, відходять всі у правий бік».

Деякі люди відійшли направо. Їм наказали покинути храм і йти додому. Вони вибігли, боячись за своє життя. Коли солдати залишилися з відважними християнами-католиками наодинці, вони обняли їх і відкрито сказали: «Ми є також християни, хоча іншої конфесії. Через те, що ви готові вмерти за свою віру, ми вам даруємо життя».

З двотижневика «Католішес швайцаріше зонтагсблятт» (№ 14, 1999)

Зустріч зі Святійшим Отцем

У січневому номері «Місіонаря» за цей рік ми констатували той факт, що українцям, які виїхали на заробітки до Італії, живеться дуже важко, зокрема, на початках.

Чимало наших земляків з України в пошуках праці чисельно від'їжджають і досі. Багато українських громад є в Римі, Неаполі, Мілані та інших містах. Перебуваючи далеко від рідного краю, вони особливо потребують підтримки, доброї поради, духовної опіки, яку в останні роки надає їм Українська Греко-Католицька Церква. Так, у Римі крім монастирів діють дві церкви — св. Сергія і Вакха та св. Софії, де віруючі з України отримують духовну підтримку, беруть участь у Святій Літургії. Наші греко-католицькі священики час від часу надають духовну обслугу в інших містах Італії тимчасовим робітникам.

Вже декілька разів численні групи наших земляків мали нагоду зустрічатися зі Святійшим Отцем Іваном Павлом II. При цій нагоді висловлювали побажання, щоб він приїхав в Україну. У просторих залах линуло «Многая літа» в честь Святійшого Отця.

На світлині: під час однієї із зустрічей групи українців, вірних УГКЦ зі Святійшим Отцем Іваном Павлом II.

о. Мартин ХАБУРСЬКИЙ, ЧСВВ

У БИЛИЧАХ НА ВІДПУСТІ

Серед багатьох відпустових місць України відоме також село Биличі, що у Старосамбірському р-ні на Львівщині.

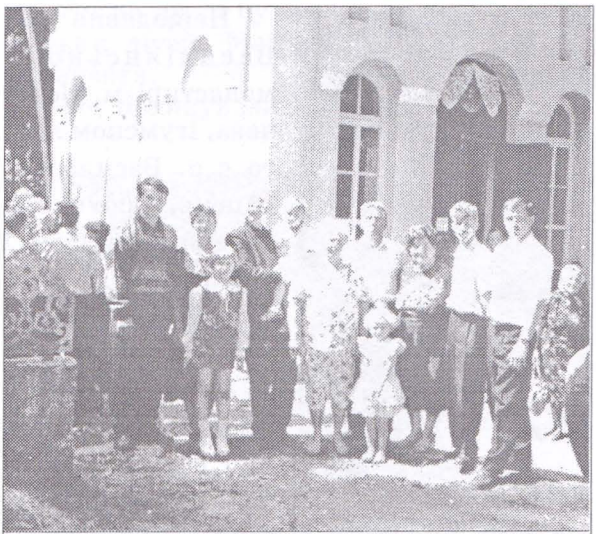

На світлині: паломники у Биличах біля місцевої церкви.

Наша проща почалась з м. Стебника Львівської обл. Прибувши потягом до м. Самбора, ми, члени Марійської дружини, вирушили пішки до Билич. У дорозі молилися, співали, прославляючи Бога і Пресвяту Богородицю. Прибувши до відпустового місця, ми зайшли до каплички, у якій є водиця. Деякі християни стверджують, що вони оздоровилися, випивши воду і обмившись нею. Каплиця знаходиться у чудовому лісі, де також є просторі галявини з озерцями...

Відправлялася вечірня, на якій була присутня молодь з навколишніх сіл. Цілу ніч тривала молитовна програма. У неділю вранці вірні відмовляли вервицю до Божого Милосердя. Вервиця до Пресвятої Богородиці проказувалася під проводом наших членів Марійської дружини. Урочисту Святу Літургію відправляли священики з навколишніх парафій. До св. Причастя приступило кілька сотень вірних. Після відпусту на обличчях паломників сяяла радість. У душі вони славили Бога та дякували Йому за чудовий відпуст. Господь подарував того дня сонячну погоду.

Складаємо щиру подяку пароху с. Билич о. Олегу та парафіяльному комітету за гарно організований відпуст.

Анатолій ПРИЛУЦЬКИЙ, м. Стебник

УРОЧИСТЕ СВ. ПРИЧАСТЯ В ЗОЛОЧЕВІ

"Хто любить Господа, той житиме у ньому"

На світлині: дітей причащає о. Василь Тучапець, ЧСВВ.

Нещодавно при Василіянському монастирі м. Золочева, ігуменом якого є о. Василь Тучапець, проходила катехизація дітей і підготовка до Першої Святої Сповіді і урочистого Святого Причастя. А підготували дітей до цієї величної події у їхньому житті випускниці Івано-Франківського катехитично-педагогічного Інституту Галина Гойцак та Оксана Корницька.

Понад 110 дітей з задоволенням приходили на ці духовні зустрічі, де щораз більше і більше пізнавали Господа Бога: вивчали Біблію, катехизм, молитви і співали багато побожних пісень, якими прославляли Бога. Після цих зустрічей діти поверталися додому дуже радісними і задоволеними. 12 липня на свято святих апостолів Петра і Павла у храмі Вознесіння Господнього діти вперше прийняли Євхаристійного Ісуса.

В цьому році у школах і інших навчальних закладах було введено такий предмет, як етика християнської моралі. Читали уроки християнської етики у школах м. Золочева. Учні поглиблювали знання з Біблії, складали і розгадували релігійні кросворди, співали побожні пісні тощо.

Хотілося б, щоб ставало більше таких людей, які б вчили добру і навертали всіх до Господа.

Надія КУМЕЦЬКА, м. Золочів

СВЯТО УРОЧИСТОГО СВ. ПРИЧАСТЯ У ГОЛОВЕЦЬКУ

Здійснились мрії дітей села Головецьке Старосамбірського р-ну на Львівщині. Сестри-Василіянки Лукія і Емілія катехизували дітей цього літа.

Отець Андрій Павленко створив монахиням добрі умови для цього. 55 дітей були підготовлені до цієї урочистої події. Раділи і батьки дітей. Майже сотні парафіян також приступили до Св. Причастя.

Усі подякували сестрам Василіянкам за їхню жертвенну працю.

На світлині: діти - учасники св. Причастя у с. Головецьке

С. Марта КОЗОЛИС, ЧСВВ

Слава Ісусу Христу!
Шановна редакція журналу «Місіонар»!

Складаю щиру подяку Господу Богу і всім святим за отриману ласку оздоровлення. Я щиро молилась, відмовляла дев'ятниці до св. Юди Тадея і єп. Миколая Чарнецького і згодом отримала ласку оздоровлення від тяжкої недуги.

Галина ДЗЮБІНА, с. Кути

Слава Ісусу Христу!

Успішне закінчення університету, одночасно отримання роботи, одруження та інші дочасні добра — все це стало можливим тільки через мої молитви і заступництво Матері Божої, св. Юди Тадея та митрополита Андрея Шептицького. За вислухані молитви складаю сердечну подяку Господеві Ісусові Христові.

Оксана Г., м. Львів

СВЯТІ МІСІЇ НА СОКАЛЬЩИНІ

З 15 по 18 липня цього року відбулися св. місії у с. Савчин та с. Гута-Шмітків біля м. Сокаля Львівської обл. Місійні проповіді голосив о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ.

У душпастирській праці допомагав йому парох о.Іван Макар та о. Тарас Венгрин із сусідньої парохії. Науки для молоді і дітей проводили сестри Служебниці НДМ Діана Олеар і Мартина Кмита з Югославської провінції цього Згромадження. Наприкінці св. місій у с. Гута-Шмітків посвячено велику фігуру (висота майже 3 метри) Матері Божої.

Численні парафіяни обох сіл приступили до св. Тайн.

У концертній програмі на закінчення місій брали участь діти обох згаданих парохій. Молодіжна Марійська Дружина з м. Сокаля поставила виставу «Емаус», розділюючи хліб серед присутніх.

На світлині: діти с. Гута-Шмітків радо вітають отців-місіонерів.

Слава Ісусу Христу!

Я, як постійна читачка вашого часопису, хочу поділитися радістю. Маю подругу Анну, з якою працювала разом більше 17 років. Мене опанував смуток, коли я дізналася про її скорочення з роботи. Це б погіршило її матеріальне становище, а житлова проблема ще більше б загострилася. З вересня минулого року я ревно молилася. У листопаді Анна сповістила мене, що її залишили на підприємстві. Моя щира молитва мала силу! Який Господь милосердний!

Любов СТЕФАНИШИН, м. Львів

НА МІСІЯХ У ПЕРЕГІНСЬКУ

У смт. Перегінське, що на Івано-Франківщині, на початку липня відбулися святі місії, які зорганізували місцевий парох о. Іван Нашейко та активні парохіяни. Це вже вдруге тут проповідуються місійні науки. Чотири роки тому з великим успіхом провадив св. місії о. Августин Діткун, ЧСВВ, який незадовго після цього помер. Крім слухання ранішніх і вечірніх місійних наук, вірні брали участь у процесії зі св. Тайнами та зі свічками. На закінчення освячено два місійні хрести, перед якими парохіяни і численні діти відновили хресну присягу. Багато вірних Перегінська сповідалося з нагоди св. місій. Отцю-місіонерові Василю Зіньку, ЧСВВ крім о. пароха допомагали сповідати такі священики: Василь Соломчак, Дмитро Моклян, Василь Поліг. У місійній праці жертвенно допомагали сестри-монахині Згромадження св. Йосафата Тадея Довгунь і Матея Єзерська.

Подиву гідне є старання о. пароха про духовне оновлення парафії, що відбулося за останні п'ять років два рази. Нехай це буде прикладом для інших парохів, які повинні з нагоди 2000-літнього ювілею християнства також організовувати місії.

о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ

ЧУДОВА КАПЛИЦЯ

Недалеко від Львова, серед лісів і полів розкинулося чудове село Ганачівка, що у Перемишлянському р-ні на Львівщині.

Два ряди хат попід старою церквою св. Миколая біліють, неначе два рядки перел на зеленому поясі. Попід церквою стоїть чудовий сад, а серед саду і лісу височіє гарна мальовнича капличка. Її освячення відбулося нещодавно. На цьому святі було дуже багато прочан, духовенства, гостей, семінаристів із смт. Рудно, братства з сусідніх сіл Станимира, Під'яркова, Селиська та інших. Гостей тепло зустріли парохіяни с. Ганачівка.

Прозвучало багато пісень, віршів. Поблагословив усіх присутніх парох села Ганачівка о. Ярослав Кінаш. Завдяки його зусиллям та клопіткій праці мешканців парохії було збудовано цю каплицю.

Тож запрошуємо завітати до неї усіх християн!

Парохіяни с. Ганачівка

ПОДВІЙНЕ ТОРЖЕСТВО У ХРАМІ СВЯТИХ ВОЛОДИМИРА ТА ОЛЬГИ

На світлині: церква св. Володимира і Ольги (Львів).

Велика новозбудована греко-католицька церква, що знаходиться неподалік вул. Володимира Великого у місті Львові, можливо, є найбільшою. Щороку тут урочисто відзначається храмове свято. 25 липня цього року празник направду відбувся вельми торжественно. Спершу обряд посвячення церкви здійснив єпископ-помічник глави УГКЦ Кир Любомир Гузар. Довкола храму, який збудований за останні дев'ять років завдяки невтомним зусиллям священиків, парохіян та численних жертводавців, відбувся обхід. Опісля владика освятив престіл і стіни церкви. Архиєрейська св. Літургія правилася під проводом Преосвященного Кир Любомира, у співслужінні пароха о. Богдана Чабана, його сотрудників та інших священиків УГКЦ. У проповіді єпископ Л. Гузар наголосив на величності та красі цієї церкви, але в той же час зауважив, що вона матиме вартість, коли тут славитиме Бога спільнота з чистими помислами і серцем і коли якомога більше людей приступатиме до св. Тайн.

Після херувимської пісні сталася інша урочиста подія — єпископ рукоположив на священика о. диякона Ігоря Гілецького. Сотні людей прийняло Євхаристійного Ісуса. Кілька тисяч мирян отримали архиєрейське благословення. Після Служби Божої зачитано грамоту, де йшла мова про нагородження пароха о. Богдана Чабана нагрудним хрестом.

Бажаємо парафіяльній спільноті св. Володимира і Ольги довершити цей Божий храм і зростати у святості!

Ігор СКЛЕНАР

Сестринство св. Терені

Нещодавно засновано процесійне сестринство ім. св. Терені у Львові при церкві св. Андрія. Група дівчат дуже жертвенно протягом тривалого часу тримає фани в церкві та бере участь у процесіях. Вони об'єдналися в окреме сестринство. В їхні обов'язки входить спільна молитва перед Богослужінням, часто сповідатися і причащатися і щонеділі збиратися на духовну науку отця-провідника. Члени сестринства мають єдиний стрій одягу. Варто було б і при інших церквах засновувати подібні сестринства.

На світлині: сестринство св. Терені при церкві св. Андрія, що в центрі м. Львова.

Любов Церкву будує, а ненависть її руйнує

До нас надійшов лист від греко-католицької громади с. Волосткова Городоцького р-ну на Львівщині. Її члени скаржаться на насильницьке протистояння з боку місцевої громади УАПЦ (Української автокефальної православної Церкви), яка не дає можливості відправляти почергові богослужіння.

Оскільки влада дала дозвіл на проведення почергових відправ, то члени автокефальної спільноти с. Волосткова повинні проявляти толерантність до своїх співбратів у Христі. Кожна людина має право сповідувати віру, яку вважає спасенною для себе. Думка, наведена у заголовку, повинна бути врахована вірними обидвох конфесій с. Волосткова.

Редакція «Місіонаря»

УКРАЇНСЬКА ПРОЩА ДО ПОМПЕЇВ

Вже кілька років чимало жінок з України перебувають в Італії на роботі. У Неаполі від місцевої Церкви греко-католики отримали храм і там служиться наша св. Літургія в кожну першу й третю неділю місяця, а також у великі празники.

Нещодавно відбулася проща до відомих Помпеїв завдяки о. д-ру Іванові Музичці, пароху церкви св. Сергія і Вакха у Римі та єпископу з Канади Роману Даниляку, який виконує своє служіння у вічному місті. У ній взяли участь понад 500 жінок-робітниць з України. Метою цього духовного заходу було випросити у Матері Божої біля Її фігури відродження і духовної віднови нашого народу. Також ця проща повинна би була привернути увагу як українців в Україні, так і в діаспорі розпочати велику молитовну кампанію за вищезгадане відродження. Пропонуємо розповідь о. д-ра І Музички про цю прощу.

Помпеї — це відоме місто, що розкинулося біля вулкану Везувій. Як знаємо з історії, у 79 році н. е. сталося його виверження і все місто вкрилося попелом та лавиною товщиною 5 метрів. У 18 ст. археологи віднайшли Помпеї і до нині тисячі туристів оглядають їх руїни. Останнє виверження Везувію у 1944 році теж завдало значної шкоди Помпеям. У 19 ст. тут збудовано величаву базиліку, де знаходиться чудотворна ікона Пресвятої Богородиці. Щодня сюди поспішають численні групи паломників.

У цій базиліці ми разом з українськими жінками отримали дозвіл на відправлення Служби Божої.

Ще задовго перед нею відбувся похід наших прочан під проводом владики Романа Даниляка. Кілька жінок у вишиванках тримало ікону Пречистої Діви Марії. Велику допомогу єпископу у духовній праці того дня надало шість священиків з Риму, серед яких отці Василіяни та священики-студенти. Попри численний натовп італійців, у супроводі поліцейських автомобілів, наші прочани з іконою і двома українськими хлібами дійшли до відомого парку-городу Папи Івана XXIII, що розкинувся біля базиліки. Тут відслужено молебень до Пресвятої Богородиці. Слово перед молебнем мав автор цих рядків, який подякував місцевому архиєпископу Франциску Саверію (Чин св. Франциска) за можливість відбути прощу у цьому "місті Марії" біля її чудотворної ікони. Гарна погода сприяла молитовному піднесенню у часі молебню, після якого величава процесія рушила до базиліки. Св. Літургію правив владика Р. Даниляк у співслужінні шести отців. Чудово співали студенти з Риму. У проповіді єпископ коротко окреслив історію Помпеїв та його становлення, як визначного відпустового місця. Велике число прочан приступило до св. Причастя. Після Служби Божої учасники цього духовного заходу змогли придбати якусь пам'ятку з прощі, яку їм наші священики освятили у городі Папи Івана XXIII. Вони покидали ці святі місця, залишаючи свої журби, тривоги, а набувши впевненість і надію, що з допомогою Господа і Пресвятої Богородиці зможуть подолати усі труднощі цього життя.

НОВІ ЄРОМОНАХИ ВАСИЛІЯНСЬКОГО ЧИНУ

На празник св. Верховних апостолів Петра і Павла Кир Володимир Ющак, ЧСВВ, єпископ-ординарій Вроцлавсько-Гданський висвятив п'ятьох дияконів на священиків. Він, до речі, теж недавно був висвячений на єпископа і це були перші його свячення, які він уділив у храмі св. Онуфрія.

Новоєреї походять з чотирьох областей України.

Отець Терентій Володимир Довганюк народився 23 січня 1970 року в с. Воскресінці Коломийського р-ну Івано-Франківської області. Облечений в монашу рясу 16 травня 1992 року в Крехові. Студіював філософію, теологію, завершив магістерку у Варшаві. Дияконат отримав 6 січня 1999 року з рук Преосвященного Кир Юліана Гбура. 12 липня 1999 року був висвячений на священика у Львові.

Отець Никифор Ігор Донченко народився 4 липня 1970 року в м. Нікополі Дніпропетровської області. Його облечини відбулися 16 травня 1992 року у Крехові. Студіював філософію і теологію у Загребі (Хорватія) з 1993 по 1999 рр. Це вже другий новоєрей зі Сходу України. Дияконські свячення отримав з рук Кир Володимира Ющака, ЧСВВ 11 липня 1999 року у Жовкві. Наступного дня той же владика висвятив його на священика у Львові.

Отець Амброзій Іван Самусь народився 21 лютого 1970 року у с. Підполоззя Воловецького району Закарпатської області. До ЧСВВ вступив 21 вересня 1992 року. Вивчав філософію і теологію у Григоріанському університеті протягом 1994-1997 рр. Ще продовжує там навчання і також є диктором української секції Ватиканського радіо. На диякона його висвятив 11 липня цього року Кир Володимир Ющак, а наступного дня цей же владика поставив о. диякона Амброзія у пресвітери.

Отець Франціск Любомир Шиделко народився 3 жовтня 1969 року у с. Угнів Сокальського р-ну на Львівщині. Новіціат у Крехові розпочав 16 травня 1992 року. Філософію і теологію студіював у Римі з 1993 по 1999 рр.

У Крехові, минулого року, під час Собору УГКЦ отримав він дияконат з рук владики Лаврентія Гуцуляка, ЧСВВ, а священичі свячення йому уділив Кир Володимир Ющак 12. 07. 1999 року у Львові.

Отець Климентій Василь Стасів народився у перший день 1973 року, у с. Церківна Долинського р-ну Івано-Франківської області. Вступив до ЧСВВ 25 березня 1991 року. Студіював філософію у Варшаві (1993-1995), а філософію у Римі (1995-1999).

Дияконські свячення уділив йому Кир Володимир Ющак, ЧСВВ 11 липня 1999 року, а священиче рукоположення отримав від того ж владики на день пізніше.

Редакція "Місіонаря" розділяє радість із усіма братами та отцями ЧСВВ щодо свячень нових робітників на Господній ниві і бажає многих і благих літ!

ЮВІЛЕЙ МАРІЙСЬКОЇ ДРУЖИНИ У С.ЧИШКИ

У невеликому селі Чишки, що біля Львова, діє молодіжне товариство «Марійська дружина Непорочного Зачаття Діви Марії». Ще у 1991 році катехит зі Львова п.Анна Наорлевич заснувала тут перше марійське братство з благословення отця-пароха Михайла Онацка.

п.Надія Калавур, філолог за фахом, очолила на початках вищезгадану Марійську дружину. Вона спричинилася до проведення ряду концертів і вечорів у Чишках. Щороку Марійська дружина готує вертеп і з різдвяною колядою відвідує односельчан, звеселяючи їхні душі. Члени цієї дружини підтримують зв'язки з львівськими молодіжними організаціями, разом з ними відбувають прощі до Унева, Крехова, Гошева тощо.

У вересні цього року цій Марійській дружині виповнюється 5 років. За цей час молодь зміцніла у вірі та любові. Дехто заснував свої сім'ї, дехто посвятився Богові. Нинішній провідник Марійської дружини с.Чишки, студентка Львівського медуніверситету Тетяна Ладубець, щонеділі перед Службою Божою провадить молитву на вервиці та дбає за проведення інших духовних заходів. Серед членів Марійської дружини є і поети, і музиканти. У їх творчому доробку є кілька власних пісень, які співають не тільки в Чишках.

З нагоди 5-річчя заснування цієї Марійської дружини вітаємо усіх її членів. Тож нехай завжди прославляється Господь і Його Пресвята Мати!

Уляна СТЕЦІВ,
студентка Люблінського Католицького Університету

ПРОФЕСІЯ ДОВІЧНИХ ОБІТІВ

"Ми пізнали й увірували в ту любов, яку Бог до нас має"
(1 Ів 4, 16)

Важливим для покликання молодої людини служити Богові є ласка, якою обдаровує Господь. Вони почули у серці своєму голос Ісуса: "Іди за мною". Щоб посвятитись на службу Господеві, щоб іти за Христом, слід зректись всіх земних дібр, зректись марнот цього світу, жити згідно з євангельськими радами в монашій спільноті. Вони обітують Господеві убожество, чистоту і послух.

Прагнучи наслідувати Христа, нести до людей світло Його вчення, п'ятнадцять молодих братів Василіянського Чину, колишніх вихованців Крехівського монастиря, склали урочисто в церкві Пресвятого Серця Христового м. Жовкви професію довічних обітів. Святу Літургію співслужили о. Теодозій Янків, ЧСВВ, Протоігумен, о. Ігор Гарасим, ЧСВВ, Генеральний консультор з Риму, о. Карло Мельницький, Генеральний економ, о. Ісидор Патрило, вислужений Протоархимандрит, о. Тимотей Феш, ЧСВВ з Перемишля та ін.

При малому вході зайшли браття з запаленими свічками. Горіючі свічки у їх руках символізували світло Христа, яке осяває життєвий шлях кожної людини, наповнює його новим змістом.

Новопрофеси зробили доземний поклін перед Євхаристійним Христом, який перебуває у кивоті, а потім хрестоподібно лягли на землю, що стало символом відречення від світу.

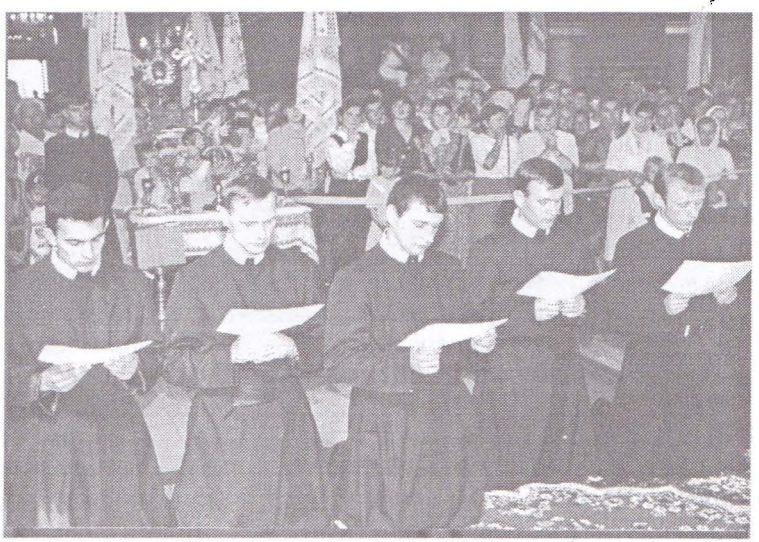

На світлині: брати Василіянського Чину складають вічні обіти.

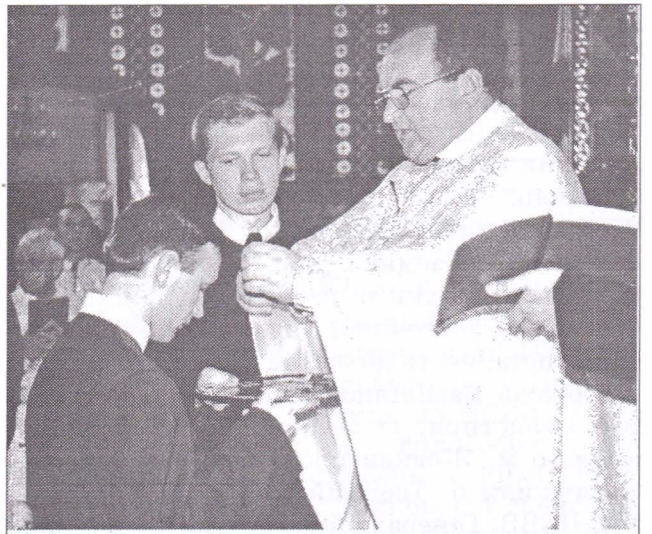

На світлині: Протоігумен о. Теодозій Янків, ЧСВВ постригає братів-новопрофесів.

Урочисто звучали слова обітниці служити Господеві, перебуваючи у Чині святого Василія Великого аж до смерті.

Протоігумен о. Теодозій Янків, ЧСВВ постриг навхрест голову кожного ченця, як символ відречення від світського життя, посвячення Богу. Новопрофесам вручали парамани, як одяг нетління і чистоти, нагрудні хрести, які пригадували про терпіння, смерть і воскресіння нашого Спасителя — Ісуса Христа. Кожному з них дали мантію, яка символізує цілковиту приналежність до монашої спільноти Василіянського Чину.

На світлині: благословенна мить посвяти Богові. Щаслива мати, що має такого сина (бр. Полікарп з с. Боржавське на Закарпатті).

Високопреподобні отці тепло вітали новопрофесів, які склали вічні обіти Господеві. Новими повноправними членами Чину Святого Василія Великого стали браття: Амвросій Самусь, Володимир Кмець, Йоан Регусевич, Мирон Модний, Єфрем Коцкулич, Никифор Донченко, Євген Гнатів, Кирило Оприск, Теофіл Штурмак, Мелетій Рішко, Макарій Ленів, Мирослав Куян, Ігнатій Семківський, Полікарп Погориляк, Симеон Григорук.

З щирими словами вітань до отців з Риму, братів, які склали вічні обіти, батьків, родини звернувся о. Протоігумен.

Від імені братів-професів з словом подяки духовним наставникам, батькам виступив брат Макарій Ленів.

Багато людей прийняло у цей день Євхаристійного Христа, складали Богові подяку за отримані ласки, молились за добрі і ревні покликання до монашого стану, за братів, які склали вічні обіти Господеві.

Хай же благословить їх Господь на монашій стежині життя, щоб були гідні високого покликання, щоб були "світлом для світу", вірно служили Богу, Церкві, своєму народу.

Ольга КРАК

* * *

Велична, хвилююча подія складання вічних обітів братами Чину Василія Великого нещодавно відбулась в храмі Крехівського монастиря. Чотири брати: Херувим Лісовський з Львівського монастиря, Вартоломей Вільчик, який студіює у Варшаві, Пантелеймон Саламаха та Ігнатій Смерека, які студіюють у Загребі, склали урочисту професію довічних обітів на руки високопреподобних отців: Протоархимандрита о. Діонісія Ляховича та Протоігумена о. Теодозія Янківа.

На світлині: молоді професи Василіянського Чину з високопреподобними отцями у храмі Крехівського монастиря.

НА ХРАМОВЕ СВЯТО ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЬОГО

19 серпня цього року відбулась ще одна зворушлива подія у Крехові. 30 братів, успішно відбувши новіціят, склали свої перші монаші обіти. Св. Літургію відправили отці Василіяни – Теодозій Янків, Дам'ян Кастран, Йосафат Воротняк і о. Іван Букартик з Глинська (до речі, син о. Івана був серед тих, що того дня складали обіти). У присутності батьків, численної монашої братії, сестер-монахинь і вірних чудово співав хор з Крехова під керівництвом о. магістра Василя Мендруня, ЧСВВ. Група дітей з церкви св. Онуфрія (Львів) під час Служби Божої приступила до урочистого св. Причастя. До цього їх готувала с. Юлія, Згромадження сестер Служебниць НДМ. Усі присутні молились за те, щоб нові монахи витривали у богопосвяченому житті, а діти ніколи не відлучались від Христа, який того дня завітав до їхніх сердець.

ПІСЛЯ СМУТКУ — РАДІСТЬ НА БАЛКАНАХ СЕРЕД УКРАЇНЦІВ

Нещодавно припинилося жахливе бомбардування Югославії, під час якого сестри Служебниці НДМ змушені були перенести свій новіціят до м. Мукачева. Настала пора облекати двох кандидаток і вони з о. Йосафатом Воротняком, ЧСВВ поїхали до Югославії на це духовне торжество. Реколекції перед облечинами проводив о. Мартин Хабурський, ЧСВВ. Кандидатки Лілія Юрчук з м. Вербас (Югославія) і Оксана Микичак з м. Червонограда, що на Львівщині, торжественно одягнули монашу рясу у храмі УГКЦ св. Володимира м. Вербас. Службу Божу відправляли о. Ярослав Вовк, місцевий парох, о. Йосафат Воротняк, ЧСВВ і о. Мартин Хабурський, ЧСВВ. Лілія отримала монаше ім'я Бернадета, а Оксана — Рафаїла. Через те, що ситуація в Югославії ще нестабільна, то новички разом зі своєю наставницею с. Юлією Бойчук повернулися до Мукачева. *Дай Боже новооблеченим новичкам витривати у покликанні, а збідованій країні Югославії — тривалий мир!*

СВІДКИ ЄГОВИ — ВОВКИ В ОВЕЧІЙ ШКУРІ

(Продовження. Початок у №7-8 за 1999 р.).

Ці сектанти ненавидять **духовенство**. Закиди в Біблії на поганських священиків переадресовують на християнських, які є посередниками між Богом і людьми. Тим самим єговісти суперечать Святому Письму. Старозавітнє священство було прообразом новозавітнього. За часів Мойсея архиєреєм був Арон. Після його смерті вибирали іншого. Пророки говорили про недоцільність жертвоприношення з боку старозавітніх священиків. Новозавітнє духовенство приносить жертви за чином Мелхіседека, який як "священик Бога Всевишнього" виносив хліб і вино (див. Бт 14, 18).

Першими священиками були апостоли, яким Христос передав свою священичу владу перед вознесінням (див. Мт 28, 18-20; Мр 16, 15; Ів 20, 21-23). *"Хто слухає вас, мене слухає; а хто гордує вами, мною гордує; а хто гордує мною, гордує тим, хто послав мене" (Лк 10,16).* Христос заповів апостолам, що влада, яку Він їм дає, буде переходити з покоління в покоління. Наслідники Христа будуть також робити чуда, як і апостоли, в його ім'я. "Зважайте на самих себе й на все стадо, над яким Дух Святий поставив вас єпископами, щоб пасли Церкву Божу, що її він придбав кров'ю власною" (Ді 20, 28). Якщо могли робити чуда й інші, крім 12 апостолів, наприклад св. Павло, то це могли робити теж Миколай Чудотворець, св. Йосафат, Папа Пій X, отець Піо та інші. Та свідки Єгови стверджують, що чуда, які Ісус чинить через своїх священиків, є богохульними. Тим самим розпинають Христа своїм богохульством, перекручуючи Євангеліє. Вони не знають Святого Письма, окрім визначених для вивчення напам'ять віршів. Ісус Христос не залишив овець без пастиря на землі, вибравши одного — Симона-Петра, якому довірив своє стадо ще на землі.

Після свого воскресіння доручає йому: *"Паси мої ягнята!"*, *"Паси мої вівці!"* (див. Йо 21, 15-17). Він віддав йому ключі Небесного Царства, як знак найвищої влади. А передаючи владу, зробив св. Петра своїм видимим наслідником на землі.

10) Свідки Єгови **проти дівицтва Пресвятої Богородиці**. Для них "Вартова Башта" важливіша за Біблію. Непорочність Богоматері підтверджується Святим Письмо. Ввійшовши до Діви Марії, ангел сказав Їй: *"Радуйся, благодатна, Господь з тобою! Благословенна ти між жінками"* (Лк 1, 28). Отже, сам Господь через ангела Гавриїла так возвеличив Марію, сказавши, що вона повна "благодаті", тобто без гріха. Святе Письмо часто вживає слово "благословенний" по відношенню до Бога. *"Благословен Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа"* (1 Пт 1, 3). *"Благословенна ти між жінками"* (Лк 1, 28). Марія є незвичайною "благодаттю", як і її Син є "благодаттю та істиною сповнений" (Ів 1, 14). Це означає, що вона є єдиною жінкою без гріха — Пренепорочною. Сектанти вважають, що від первородного гріха був вільний тільки Христос. Посилаються на псалом 50-ий, з якого виривають одне речення: "і в грісі зачала мене мати моя". Прочитавши його цілого, зрозуміло, що це стосується матері Давида, а не матері Ісуса. Всі католики і православні називають Богоматір Пресвятою, Преблагословенною, Пречистою, Пренепорочною, чеснішою від Херувимів і славнішою від Серафимів. Про

непорочність Марії, її дівицтво, крім Святого Письма, свідчить також Передання — усне християнське повчання. Апостоли навчали, що усній традиції ми повинні вірити, як і Святому Письму. Хоч Діва Марія була зарученою, проте склала перед Богом обіт чистоти.

Також сектанти і свідки Єгови кажуть, що Марія мала більше дітей. Але це твердження спростовується кілька разів у Євангеліях (див. Мр 3, 14-19; Лк 6, 13-16). У Євангелії від св. Луки також читаємо: "Мати його й брати прийшли були до нього, та через народ не могли до нього доступитись. Його повідомили: "Мати твоя і брати твої стоять надворі, хочуть побачитися з тобою". Він же у відповідь сказав їм: "Мати моя і брати мої це ті, що слухають слово Боже й його виконують" (Лк 8, 19-21). Протягом перших століть християнства було багато випадків, що подружжя жили в чистоті, добровільно на це погоджуючись. Жили за порадою св. Павла: "... Тож нехай ті, що мають жінок, живуть, немов би й не мали" (1 Кр 7, 29). Св. Павло заохочував до життя в дівицтві і чистоті: "Тому той, хто віддає свою дівчину заміж, робить добре, а той, хто не віддає, робить ще краще. Кажу ж нежонатим та вдовицям, що добре їм, коли зостануться, як я".

11) Свідки Єгови та інші сектанти заперечують, що **Пресвята Богородиця є посередницею благодатей Божих.** Крім журналів та брошур, вони розповсюджують різноманітні листівки з метою висміяти релігійні звичаї і набожества.

12) **Заперечення ікон** — ще один фальшивий крок цих сектантів. При цьому використовують цитату з Книги виходу: "Не робитимеш собі ніякого тесаного кумира, ані подобини того, що вгорі, на небі, ні того, що внизу, на землі, ні того, що попід землею, в водах" (Вих 20, 4). Звинувачують католиків і православних в ідолопоклонстві. В Книзі Виходу читаємо, що Бог звелів Мойсеєві вирізьбити херувимів, тобто ангелів, і прикрасити ними Ковчег, який був найбільшою святинею ізраїльського народу. Цар Соломон прикрашував ковчег фігурками. Відкидають нову науку Ісуса Христа і ставлять на перше місце Старий Завіт, засвідчуючи тим самим, що вони є новоєврейською сектою. Кажуть, що християни кланяються ідолам, хоча знають, що в церкві немає ідолів і почитають не папір, фанеру чи гіпс, а те, хто на них зображений. Адже, вдивляючись на фотографію своїх рідних і близьких, дорогих нам людей, ми ж цінимо не папір, а тих, хто зображений на них. І коли молимось, дивлячись на ікону, більше зосереджуємось на молитві і думаємо про Боже. Господь вже Мойсеєві сказав, що є на землі місця, святіші від інших. Отже, ікона є тією універсальною мовою, яка не потребує перекладача — Божим "есперанто". Порівняння Христа, Богородиці чи святих з поганськими ідолами є богохульством. Для підтвердження своєї науки свідки Єговісти використовують слова св. Павла, але ж вони були спрямовані проти поганських божків. Бог, згідно зі своєю волею, робить чуда через посередництво ікон та реліквій святих. Є місця, які в особливий спосіб освячені Богом. Це місця об'явлень, де діялись чуда. Згадаймо Фатіму, Люрд, Почаїв, Гошів, Бороняву та ін.

Марія МУДРА, м. Мукачево
(Продовження буде)

О. СЕВАСТІЯН ВОЙТОВИЧ, ЧСВВ

Давно пора спробувати осмислити сенс життя і діяльність людини подиву гідної людини, чиє ім'я з ідеологічних міркувань свого часу замовчувалося, або ж діставало необ'єктивну оцінку. Йдеться про о. Севастіяна Степана Войтовича, священика і монаха ЧСВВ, педагога, лінгвіста, поліглота, перекладача. Словом, про людину, яка належала до особистостей, що мимоволі спонукають дивуватися, звідки у них стільки хисту, знань, терпіння, і здогадуватися, яких висот вони б сягнули, якщо б обставини не були жорстокі. Одразу скажемо: своє майбутнє Степан Войтович немовби передбачав, готувався до нього. Де правду діти: за радянських часів з такою біографією непросто було хоч частково розкрити дарований Всевишнім талант і самовіданно працювати, не кривлячи душею.

В 1951 році він з відзнакою закінчив Львівський університет і за призначенням приїхав працювати вчителем англійської і німецької мов у залізничну СШ №21 містечка Королево (Закарпаття). І мало хто тоді знав, що С. Войтович, крім світської освіти, мав також грунтовну теологічну і пов'язав свою долю з отцями Василіянами, як їх з іронією називають "українські єзуїти". Обставини вимагали конспірації: минуло всього кілька років після того, як згідно з планом з Москви було ліквідовано УГКЦ шляхом "воз'єднання" її з РПЦ; уніатське духовенство зазнавало жорстокого переслідування з боку радянського режиму, а отців Василіян виганяли з їх монастирів і буквально полювали на них (зокрема, див. Місіонар. — 1997. — № 9. — С. 10).

Але тоталітарній системі непідвладні закони природи: дії завжди відповідає рівна і протилежно спрямована протидія. Чим важчий гніт, тим сильніший спротив. Це якраз спостерігалося на теренах Галичини, Волині, Буковини, Закарпаття. Греко-Католицька Церква, яка виховувала національну свідомість і патріотизм, пішла в підпілля. С. Войтович залишився вірним священичій присязі і в православ'я не перейшов. Він жив Божим словом, черпав з нього натхнення. Всупереч забороні, загрозі репресій цей священик в умовах підпілля скріплював людей у вірі до Бога й України, на свій страх і ризик якоюсь мірою ширив мирянський апостолят, відправляв Богослужіння.

Степан-Пилип Войтович народився 4 грудня *1919 року* в селі Могильниця Теребовлянського повіту (Тернопільщина). Від батька Йосипа Войтовича (1881-1952) і мами Розалії Гурняк (1887-1977) — шанованих селян — хлопець успадкував християнські чесноти, любов до праці, любов до Бога й України. Господь обдарував його тонким музичним слухом і добрим гарним голосом. Змалку хлопець відчував у природі Божу присутність. Загальну освіту почав здобувати в школі рідного села вже у віці 5 років.

Висвітлити "білі плями" наступних десяти років життя С. Войтовича нам допоміг о. Мар'ян Чернега, який свого часу перебував разом з ним у Крехівському монастирі. За подану отцем ЧСВВ інформацію висловлюємо йому щиру подяку.

Після закінчення чотирьох гімназійних класів у Бучацькому місійному інституті при василіянському монастирі (1930-1934) С. Войтович з чистим серцем зробив свій вибір: продовжив теологічні студії, твердо вірячи, що його майбутнє у монашому стані. Спочатку він навчався на новіціяті отців Василіян у Крехові (1934), де на облечинах отримав ім'я Севастіян, відбув схоластикат (закінчення гімназійних студій) у Добромилі (1936-1939), філософію у Кристинополі (1939-1941), теологію у Жовкві (1941-1942) і знову у Кристинополі (1942-1944). *27 грудня 1942 року* Тайну священства йому уділив єпископ Перемиської єпархії Григорій Лакота (згодом владика-мученик УГКЦ XX ст.). Перед С. Войтовичем відкрився шлях служіння Богові й людям. Але ... легального священичого майбутнього у о. Севастіяна не буде. Влітку *1944 року* він повернувся до Добромильського монастиря, де й пробув до його ліквідації.

Маючи неабияку здібність до мов, о. Севастіян Войтович, ЧСВВ *у 1946 р.* поступає до Львівського університету на спеціальність "класична філологія". Тут добрі люди допомогли йому долати перешкоди й випробування, що терням стелилися під ноги часто голодного студента, монаха і священика ЧСВВ. До того ж він потерпав за свого брата Володимира (1942 р.), який був вояком Української дивізії "Галичина" і на той час перебрався на Захід. Отож, о. Севастіян перебував у полі зору кадебістів, діставав нервові потрясіння від "розмов" з ними, не кажучи вже про те, що на кожному кроці треба було стерегтися "вовків у овечих шкурах".

Попри вкрай несприятливі умови побуту, працьовитий, ретельний, добросовісний о. Севастіян читав навчальну, наукову й художню літературу різними мовами. Саме у Львові він поглибив знання української, польської, латинської, давньогрецької, англійської, німецької, французької і російської мов. Брат-богослов, його однокурсник о. Іван Козовик, нині викладач Івано-Франківського теологічно-катехитичного Інституту у своїх споминах відзначає: "Хтось мені сказав, що у групі є студент-Василіянин... Серед відмінних знавців греки і латини виділявся 28-30-річний, гарної будови, високочолий студент: він цитував напам'ять латинських і грецьких авторів та й виявив добрі знання з античної історії, признався, що є священиком ЧСВВ, і що навіть у неділю та свято відправляє по околицях Служби Божі. Одного понеділка він сказав, що був у Золочеві, відправляв Службу Божу і говорив проповідь... Боже Провидіння дозволило отцеві Войтовичу успішно закінчити університет..."

Коли довелося навчати школярів іноземних мов, то робив це о. Севастіян на високому професійному рівні. Один рік С. Войтович учителював у залізничній СШ № 37 ст. Ківерці (Волинь), а потім повернувся на Срібну Землю, працював у Хусті (лісотехнічний технікум, культосвітнє училище, СШ №2).

Обійнявши в 1963 р. посаду лаборанта названої кафедри, С. Войтович незабаром викладав латинську мову; потім був лаборантом кафедри англійської мови і літератури, викладачем кафедри німецької мови і літератури, викладачем і старшим викладачем кафедри французької мови і класичних мов. За переконанням багатьох університетських викладачів іноземних мов і літератур, надзвичайно обдарований і ерудований лінгвіст о. Севастіян був і добрим педагогом. Він, що отримав добрий інтелектуальний вишкіл і духовне виховання, зарекомендував себе як справжній професіонал, чесний і самовіданний трудівник на ниві іноземної філології. Для нього було щастям спілкуватися зі студентською молоддю, передавати багатющі знання й досвід молодим колегам, усім, хто до нього звертався. Викладач фахово й доступно прищеплював студентам-філологам, історикам, медикам, біологам грунтовні знання, бажання працювати самостійно. На його практичних заняттях в аудиторії панувала м'яка, доброзичлива, творча атмосфера і зразкова дисципліна.

(Продовження буде)

Богдан БЕНДЗАР,
доцент Ужгородського університету

ДУШПАСТИРІ СЕРЕД ПОЛОНЕНИХ

Слуга Божий митрополит Андрей Шептицький, ЧСВВ відомий своєю багатогранною душпастирською працею. Його екуменічні кроки за поєднання Церков теж відомі. Він, як добрий батько, не робив різниці між католиками і православними. У 1941 році послав деяких греко-католицьких священиків (у тому числі о. Івана Нагірного, ЧНІ і о. Германа Будзінського, Студита) до совєтських полонених на цитаделі (навпроти головної пошти) у Львові.

Перший душпастир відважно надавав духовну обслугу радянським солдатам, сам заразився від них тифом і помер. Знав він добре Господні слова: *"Немає більшої любові, як віддати життя своє за друзів своїх"*. Відійшов до вічності на 27 році життя. Похований на Личаківському цвинтарі. Пізніше біля нього зробили могилу для владики Миколая Чарнецького, ЧНІ. О. Г. Будзінський мав неприємності з гестапівцями і не довершив свою місію серед полонених.

о. Роман КАСПРИШИН, парох УГКЦ смт. Рудно

ГОСПОДА ПРОСЛАВЛЯЛИ ПІСНЯМИ

"Величає душа моя Господа,
і дух мій радіє в Бозі, Спасі моїм"
(Лк 1, 46-48)

Найкращі почуття любові до Господа нашого Ісуса Христа, Пресвятої Богородиці об'єднало всіх юнаків і дівчат, молодіжні колективи греко-католицьких церков, які прибули в Крехівський монастир отців Василіян на духовний фестиваль "Релігійна пісня — 2000", присвячений славному ювілею — 2000-літтю народження Ісуса Христа. Провідною темою пісень фестивалю було висвітлення нової євангелізації в третьому тисячолітті. Активну участь у ньому взяли молодіжні організації: Марійські дружини, Апостольства молитви, які діють при василіянських монастирях Галичини.

Першими виступили члени Марійської дружини з Гошева. Гарно у їх виконанні прозвучала пісня "Прийди до мене Ісусе, прийди..," а також пісні, які прославляли нашу небесну Матір — Марію. Змістовну концертну програму підготували члени Марійської дружини під покровом св. Філомени церкви св. Йосафата м. Червонограда. Тут звучали вірші, пісні на прославу Бога. Її учасники розповідали також про св. Філомену, просили її заступництва над усіма дітьми нашого краю. Успішно виступили члени Марійського товариства "Містична Троянда" з церкви св. Андрія зі Львова. Порадували хорошим виступом члени молодіжного Апостольства молитви м. Жовкви, молодіжного об'єднання "Українська молодь — Христові" церкви св. Юра м. Червонограда, Марійської дружини Непорочного Зачаття м. Бучача, члени дитячого об'єднання Апостольства молитви з церкви с. Воля Висоцька на Жовківщині. Відтак виступали члени Марійської дружини, яка діє при монастирі отців Василіян с. Підгірці. Цікаву змістовну працю проводять її члени під керівництвом брата Августина, ЧСВВ.

У чисте зоряне небо злітали пісні слави Господеві. З любов'ю і вдячністю говорила молодь про заступницю всіх християн Пречисту Діву Марію. Учасники фестивалю з Марійської молодіжної дружини Крехова не тільки цікаво розповіли про Крехівську обитель отців Василіян, але й декламували поетичні твори о. Василя Мендруня, ЧСВВ. Мелодійно у їх виконанні звучала пісня про св. Миколая, покровителя монастиря.

Ряд глибокодуховних творів виконали учасники молодіжного хору "Звук", який діє при церкві св. Онуфрія м. Львова, вокально-інструментальний ансамбль "Струни серця" також з цієї церкви.

На світлині: виступають члени молодіжного колективу — хору "Звук" храму св. Онуфрія.

Справжні симпатії глядачів завоювали учасники фестивалю із Золочева. З успіхом виступили члени молодіжного об'єднання "Світанок" та дитячого колективу "Сяйво", які діють при церкві отців Василіян у Золочеві.

— *Ми хочемо подякувати Христові,* — сказали учасники молодіжних релігійних об'єднань, — *за той великий дар любові, за те, що в Ньому бачимо Учителя, Друга, Порадника.*

Довго линули у нічному зоряному небі зворушливі духовні пісні, радістю сповнювали серця присутніх, єднаючи їх у велику християнську родину.

А потім відбулись молитовні нічні чування, під час яких багато молоді приступило до св. Тайни сповіді та св. Причастя. Кульмінацією нічних чувань був похід учасників фестивалю зі свічками до джерела. Нескінченною вервичкою вздовж гори тягнувся потік молоді. Міріадами вогників спалахували у їх руках запалені свічки, вогонь яких символізував Ісуса Христа, який є "світлом для світу", зігріває усіх нас теплом і любов'ю. Біля джерела з цілющою водою освітлювалась фігура Матері Божої. У покорі серця і з молитвами посвятили себе під покров Пресвятої Богородиці. Зранку служилася Свята Літургія, після якої було підведено підсумки фестивалю. Кращих виконавців релігійних пісень було нагороджено призами. Провідники груп висловлювали щиру вдячність організаторам фестивалю — Крехівському монастирю отців Василіян, добродіям, зокрема видавництву "Місіонер".

Мабуть, кожен учасник фестивалю відчув велику духовну радість від перебування в Крехівській обителі та від гарно організованої програми.

Ольга КРАК

БОГА ПОБАЧИМО ЛИШЕ У НЕБІ

— Дідусю, розкажіть нам знову, на що схоже небо...

Посеред затишної кімнати сидів старенький чоловік, а довкола нього, лежачи на подушках, примостилися шестеро внуків. Кожного року у надвечір'я чотирнадцятого дня Нісан (березня), свята визволення з єгипетської неволі, він розповідав їм якусь незвичайну історію. У дідуся була довга сива борода, яка видавалася особливо білосніжною на його смуглому обличчі. Навіть старечі зморшки не могли приховати лагідної вдачі Лазаря. Діти дуже любили свого дідуся.

— Це так, наче мандрувати ціле життя пустелею і ніколи не скуштувати холодної води. Вона б відразу наситила вас.

— Він взяв білу скатертину і закрив нею лампу, що стояла на столі.

— Скажіть-но мені, що ви бачите?

— Полотно, — в один голос сказали діти.

— А за полотном?

— Лампу, — відповіли вони.

— Звідки ви знаєте, що це лампа? Ви ж бачите лише слабе світло, яке пробивається крізь полотно.

— Ми ж знаємо, що це лампа дає світло, ми ж бачимо її до того, як Ви накинули скатертину.

— Отакої, — промовив дідусь. — Уявіть, що ви ніколи раніше не бачили лампи; уявіть, що можете спостерігати лише цей тьмяний відблиск. Змогли б ви описати лампу?

— Це є щось, що випромінює світло, — відповів Яків.

— Так, але що таке світло?

— Це відсутність темряви? — нерішуче запитала Марія.

— Так, світло — це відсутність темряви. А тепер всі закрийте очі.

Діти зробили так, як попросив дідусь.

— Чи стало цілком темно?

— Так! — хором відповіли вони.

— Чи світло й досі горить? — запитав дідусь.

— Так, якщо Ви не загасили лампу, — відповів Яків.

— Отож, світло все-таки є, навіть коли ви його і не бачите. Якове, відкрий очі, а ви ще зачекайте.

Яків розплющив оченята. Дідусь зняв полотно. Як виявилось, під ним була захована чудова напівпрозора лампа з різьбленого аметисту. Це була найпрекрасніша річ, яку колинебудь могли б бачити діти. Розмовляючи з дітворою, дідусь Лазар тихенько поміняв лампу. Та показавши її Якові, знову заховав під скатертину.

— Добре, відкривайте очі. Якове, розкажи нам про лампу, яку ти щойно бачив.

— Це була найгарніша лампа...

— Дідусева стара глиняна лампа? — здивувалася Марія.

— Гарна?

— Ні, не та. Інша — пурпурова з дорогоцінного каменю, схожа на коштовності римських управителів. Крізь неї можна бачити, що світло там ніби танцює. І ще на ній вирізьблено чудесний орнамент. Яків так старався, описуючи лампу.

— Ти перебільшуєш, — заперечив Іван. — У дідуся не може бути такої лампи.

— Це правда. Якби ви тільки побачили її, то зрозуміли б, — перервав Яків.

Тоді дідусь стягнув скатертину і діти завмерли, наче зачаровані.

— Тепер, сподіваюся, ви розумієте, з чим можна порівняти небо. Ми теж живемо за завісою. **Бога знаємо недосконало, подібно, як бачимо світло крізь полотно.** Але не можемо собі уявити Його справжню невимовну красу та велич. І я не здатний описати її так, щоб ви достеменно дізналися, що ж насправді знаходиться по той бік завіси. Дідусь обійняв своїх внуків. А його засмаглою щокою пробігла сльоза. Бо ж не міг старий Лазар віднайти ті сокровенні слова, що правдиво описали б Божу любов, Його тепло і всю правду про Нього.

Лінда АБЕЛЬ
Переклала з англійської
Романна АНТОНЮК

ПРИЙДИ ДО МЕНЕ, МИЛИЙ ІСУСЕ!

Величне радісне торжество урочистого святого Причастя нещодавно відбулося в с. Бояничі Сокальського району на Львівщині. Місцевий парох греко-католицької церкви о. Тарас Венгрин старанно готував дітей до цієї події катехитичними науками, святою Сповіддю.

Недільний святковий день. Мелодійно лине над селом передзвін церковних дзвонів, скликаючи всіх вірних на Службу Божу. Численно зібрадись у храмі св. Миколая діти, їх батьки, жителі Боянич. Святу Літургію відслужив місцевий парох о. Тарас. Прекрасно співав церковний хор, сповнюючи серця присутніх духовною радістю.

Настає благословенна мить святого Причастя. Вперше приймають до своїх сердець Євхаристійного Христа діти, які підуть у перший клас, потім їх батьки, хресні батьки. Вже стало доброю традицією цього храму приступати до святого Причастя всім дітям, молоді, яка вчиться напередодні нового навчального року. Після цього линули щирі слова подяки Ісусові, яку висловлювали віршами, піснями діти, які приступили до урочистого святого Причастя. Це Роман Дмитрів, Віктор Клим, Тетяна Когут, Любов Матієшин, Тарас Чоп.

Від імені батьків з щирими словами вдячності до духовного наставника о. Тараса Венгрина звернулась вчителька початкових класів п. Л. Г. Дмитрів. Дітям, які вперше приступили до святого Причастя, вручено подаруночки: молитовники, вервиці, а всім присутнім – пам'ятні образки.

МІСІОНАР
ПРЕСВЯТОГО ІСУСОВОГО СЕРЦЯ

Український католицький часопис

Заснований у 1897 році
Засновники - Отці Василіяни

Реєстраційне свідоцтво
ЛВ-№109 від 9.03.1994

Головний редактор
о. Йосафат ВОРОТНЯК, ЧСВВ

Редакційна колегія:
о. Дам'ян БОГУН, ЧСВВ,
о. Василь ЗІНЬКО, ЧСВВ
о. Василь МЕНДРУНЬ, ЧСВВ
о. Мелетій БАТІГ, ЧСВВ

Літературний редактор
Ольга Крак
Літературне редагування та
коректура Ігоря Скленара
Комп'ютерна верстка
Нелі Мацули

Адреса редакції:
м. Львів, 290019,
вул. Б. Хмельницького, 36,
Святоонуфріївський
монастир ОО. Василіян
тел. 72-95-69

Підписано до друку 27.08.99 р.
Формат 70x100 1/16. Друк
офсетний. Папір друк. № 1. Умов.
друк. арк. 5,2. Умов. фарбо-відб. 5,7.
Обл.-вид. арк. 5,0.
Зам. 47

Ціна договірна

Віддруковано з готових діапозитивів у
Жовківській друкарні видавництва
Отців Василіян «Місіонер».
292310, Львівська обл.,
м. Жовква, вул. Василіянська, 8

© Журнал "Місіонар", 1999.

ЗМІСТ

Слово редактора 225
Намір Апостольства молитви на вересень 226
Намір Апостольства молитви на жовтень 228
"І не введи нас у спокусу" 229
Віра — це скарб, за який варто вмирати 231
Зустріч зі Святійшим Отцем 232
У Биличах на відпусті 233
Урочисте св. Причастя в Золочеві 234
Свято урочистого св. Причастя
у Головецьку 235
Святі місії на Сокальщині 236
о. Василь Зінько, ЧСВВ
На місіях у Перегінську 237
Чудова каплиця 237
Ігор Скленар
Подвійне торжество у храмі св. Володимира
та Ольги 238
Сестринство св. Терені 239
Любов Церкву будує, а ненависть її руйнує ... 239
Українська проща до Помпеїв 240
Нові єромонахи Василіянського Чину 241
Уляна Стеців
Ювілей Марійської дружини у с. Чишки 242
Ольга Крак
Професія довічних обітів 243
На храмове свято Преображення Господнього 246
Після смутку — радість на Балканах
серед українців 246
Марія Мудра
Свідки Єгови – вовки в овечій шкурі 247
Богдан Бендзар
о. Севастіян Войтович, ЧСВВ 249
о. Роман Каспришин
Душпастирі серед полонених 251
Ольга Крак
Господа прославляли піснями 252
Лінда Абель
Бога побачимо лише у небі 254
Прийди до мене, милий Ісусе! 255

На обкладинці: святі Йоаким і Анна
Робота і художнє оформлення
Володимира Свідерського.

● Передруки і переклади дозволені за поданням джерела.
● Редакція зберігає за собою право виправляти мову і скорочувати надіслані матеріали.

КРОСВОРД «ЛЬВІВСЬКИЙ»

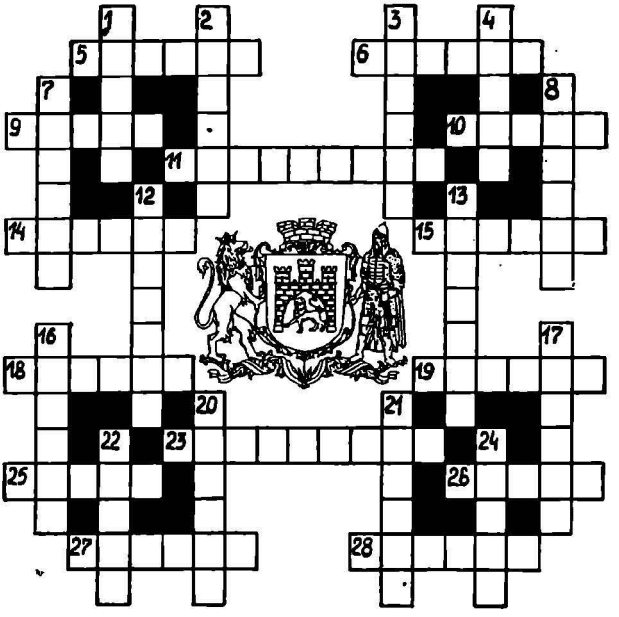

По горизонталі: 5. Граф, на кошти якого було встановлено статую Матері Божої в центрі Львова у 1862 році. 6. Назва найстарішого дзвона на вежі Корнякта. 9. Роман львівського письменника Р. Федоріва. 10. Назва львівської хорової капели. 11. Часопис "Місіонар" до війни називався "...Серця Ісусового". 14. Опера Ж. Бізе, одна із прем'єр Оперного театру. 15. Архітектор вірменського собору. 18. Місто у Польщі, де навчалися львівські художники І. Труш, О. Курилас. 19. Назва одного із кінотеатрів міста Лева. 23. Василіянський фонд допомоги. 25. Райцентр на Львівщині. 26. Скульптор, автор пам'ятника І. Франкові у Львові. 27. Львівська кондитерська фабрика. 28. Картина В. Манастирського.

По вертикалі: 1. Живописний твір декоративного призначення, використаний для оздоблення Львівського оперного театру. 2. Актор Львівського державного академічного театру ім. М. Заньковецької. 3. Селище міського типу на Львівщині, де народився О. Курилас. 4. Казка М. Шашкевича. 7. Співоче і музичне товариство, засноване у Львові 1869 р. А. Вахнянином. 8. Садівник і архітектор, який заснував Стрийський парк. 12. Курорт на Львівщині. 13. Гора побіч Крехова. 16. Відомий український письменник. 17. Техніка живопису фарбами по свіжій штукатурці. 20. Архітектор вежі Корнякта у Львові. 21. Назва однієї із скульптур на площі Ринок. 22. Скульптура, що прикрашає фасад Львівського театру опери та балету. 24. Популярна газета "Високий ...".

Підготувала Леся Штикало, м. Львів

Відповіді на кросворд "П'ять літер", опублікований у № 7-8 за 1999 рік:

По горизонталі: 1. Петро. 3. Епоха. 5. Львів. 8. Олена. 9. Авель. 10. Ісаак. 12. Проза. 14. Орган. 15. Софія. 16. Амвон.

По вертикалі: 1. Павло. 2. Ольга. 3. "Еліта". 4. Амінь. 6. Декан. 7. Фелон. 10. Ірмос. 11. Курія. 12. Прага. 13. Антон.

МОЛИТВА ЗА МУДРІСТЬ

(З нагоди початку шкільного року)

Великий і всемогутній Боже! Зішли на мене з небес і від престолу Своєї святої слави Твою святу Мудрість.

Дай мені мудрість Твого уподобання, щоб я в житті умів те, що Тобі миле, щоб мудро шукати, у правді визнавати і досконало виконувати на славу і честь Твого святого імені.

Дай мені мудрість виконувати Твою святу волю. Дай мені мудрість радості і мудрість смутку. Нехай радію лише тим, що до Тебе веде, нехай сумую з приводу всього, що від Тебе віддаляє.

Дай мені мудрість всього, що переминає і всього, що триває. Нехай перше в моїх очах маліє, а друге — зростає. Нехай серце моє звертається до Тебе і в усьому шукає Тебе впродовж цілого життя.

Дай мені мудрість послуху Твоєму закону, Твоїй Церкві. Дай мені мудрість чистоти, відповідно до мого стану та покликання.

Дай мені мудрість терпеливості, мудрість покори, мудрість веселості і поваги, мудрість Господнього страху, мудрість правдомовності і добрих діл. Нехай буду терпеливим без нарікання, покірним без найменшого удавання, веселим без надмірного сміху, поважним без суворості.

Дай мені мудрість богословських і моральних чеснот: віри, надії, любові, благорозумності, побожності й мужності.

Передусім, Господи, дай мені мудрість сердечного розкаяння і досконалого жалю.

Боже, дай мені таку мудрість, яка згідно з Твоїм промислом веде до злуки Церков під проводом одного пастиря — Вселенського Архиєрея.

Дай мені мудрість прагнути справжнього миру і щастя.

Амінь.